

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2013 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu w Wydziale II Karnym,

w składzie :

Przewodniczący : **SSR Antonina Surma**

Protokolant : Magdalena Górską

po rozpoznaniu w dniu 3 lipca 2013 roku we Wrocławiu

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia Śródmieścia

Marty Sucheckiej

sprawy karnej z oskarżenia publicznego :

J. (...)

ur. (...) w J.

syna A. i K. z domu K.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że :

I. w sierpniu 2012 roku we W., pomógł w zbyciu telewizora marki S. (...) całe o wartości 1.500 złotych, pochodzącego z przestępstwa kradzieży z włamaniem do mieszkania przy ul. (...) we W. na szkodę C. S. (1), w ten sposób, iż znalazł kupca na przedmiotowy telewizor, odebrał go z lombardu gdzie był wystawiony za kwotę 175 złotych oraz sprzedał go za kwotę 200 złotych

tj. przestępstwo z art. 291 § 1 kk

II. w dniu 2 września 2012 roku we W., pomógł w zbyciu telefonu komórkowego marki S. (...) o wartości 1.000 złotych, pochodzącego z przestępstwa kradzieży z włamaniem do domu przy ul. (...) we W. na szkodę E. B. (1), w ten sposób, iż zbył go do lombardu A. mieszczącego się przy ul. (...) we W. za kwotę 300 złotych

tj. przestępstwo z art. 291 § 1 kk

I. uznaje oskarżonego **J. K.** za winnego zarzucanych jemu czynów , z tym, że przyjmuje iż dopuścił się ich on działając w warunkach ciągu przestępstw, tj. przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 291 §1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 k.k. w zw. z art. 70 § 2 k.k. wykonanie wymierzonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat próby;

III. na podstawie art. 73 § 2 k.k. w okresie próby oddaje oskarżonego pod dozór kuratora;

IV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres jego zatrzymania w sprawie w dniach od 25-27 września 2012 roku.;

V. na podstawie art. 29 ust 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o Adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. R. kwotę 723,24 złotych z VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. Nr 27, poz. 152) zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie w tym od opłaty.

Sygn. akt II K 1393/12

UZASADNIENIE

W toku postępowania w sprawie ustalono następujący stan faktyczny:

W sierpniu 2012r. J. K. znalazł nabywcę na zastawiony w lombardzie (...) telewizor marki S. (...) cale, który pochodził z kradzieży z włamaniem dokonanej przez D. C. i D. P. we W. przy ul. (...) do mieszkania C. S. (1). Wartość przedmiotowego telewizora wynosiła 1500 zł.

J. K., który wiedział, że telewizor pochodzi z kradzieży, wykupił kwit depozytowy za 50 zł od swojego znajomego D. C. (2).

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 44, 103, zeznania świadka D. C. –

k. 23, 115, zeznania świadka C. S. – k. 27, 115).

J. K., następnie odebrał telewizor z lombardu, płacąc za niego 175 zł i odsprzedał go K. D. (1) za kwotę 200 zł.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 44, 103, zeznania świadka P. W. – k.

13, 115, zeznania świadka K. D. – k. 11 - 12, 115, protokół

zatrzymania rzeczy – k. 7 - 8).

Dnia 2 września 2012r. D. C. (2) przekazał J. K. telefon komórkowy marki S. (...) o wartości 1.000 złotych, który był własnością E. B. (2), a pochodził z kradzieży z włamaniem do domu przy ul. (...) we W. – celem zastawienia w lombardzie.

J. K. znał pochodzenie telefonu.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 44, 103, zeznania świadka D. C. –

k. 24, 115, zeznania świadka E. B. – k. 37, 115).

J. K. zastawił telefon w lombardzie (...), mieszczącym się przy ul. (...) we W.. Otrzymał za niego 300 zł, które przekazał D. C. (2). – Ten, zaś, za pomoc przekazał mu 20 zł.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 44, 103, zeznania świadka D. C. –

k. 24, 115, umowa pożyczki z przechowaniem – k. 34).

Oskarżony J. K. to dziewiętnastoletni bezdzietny mężczyzna stanu wolnego.

J. K. uzyskał wykształcenie podstawowe.

Zgodnie z jego własnym oświadczeniem, oskarżony nie był leczony neurologicznie ani psychiatrycznie. Obecnie przebywa w ośrodku (...), gdzie przechodzi leczenie odwykowe. J. K. nie był uprzednio karany.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 43 , 102, dane o karalności – k. 45).

W toku postępowania w sprawie oskarżony początkowo przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Przed Sądem, jednak, twierdził, że nie wiedział, że zastawiany telefon, bądź telewizor, w zbyciu którego pomógł, pochodziły z kradzieży. J. K. składał wyjaśnienia na każdym etapie postępowania.

Powyższy stan faktyczny ustalono częściowo na podstawie zeznań D. C. (2) (k. 22 – 25, 115), któremu dano wiarę w zakresie, w jakim wskazał, że J. K. wykupił od niego kwit depozytowy na zastawiony telewizor, który następnie sprzedał, jak też co do zastawienia przez J. K. skradzionego przez niego telefonu komórkowego marki S. (...).

Nie dano mu, natomiast, wiary co do kwoty, jaką otrzymał za zastawiony telefon, która to kwota różni się od obiektywnym dokumentem w postaci umowy pożyczki z przechowaniem (k. 34), z której wynika, iż za zastawienie telefonu otrzymał 300 zł, a co potwierdził też oskarżony, wskazując, że taką kwotę przekazał D. C..

Sąd dał D. C., natomiast, wiarę co do pierwotnego wskazania, że oskarżony wiedział o tym, że zastawiane lub zbywane przez niego przedmioty pochodziły z kradzieży – mimo, że przed Sądem zaprzeczył swoim wcześniejszym relacjom w tym zakresie. Podkreślić, bowiem, należy, że wyjaśnienia we własnej sprawie D. C. składał spontanicznie, w niewielkim odstępie czasowym od kontaktów z J. K.. Przed Sądem, natomiast, nie potrafił wskazać przyczyn, dla których wyjaśniał w ten sposób w toku swojego przesłuchania. Co więcej, dnia 3 lipca 2013r. świadek początkowo twierdził, że oskarżony nie wiedział jedynie o rzeczywistym pochodzeniu przekazanego mu telefonu komórkowego, kwestię telewizora, natomiast, poruszył dopiero na wyraźne pytanie Sądu, co świadczy o braku spontaniczności składanych przez niego zeznań

Dokonując ustaleń stanu faktycznego w sprawie - także częściowo - wykorzystano wyjaśnienia oskarżonego (k. 43 – 44, 103). Dano im, bowiem, wiarę w zakresie, w jakim J. K. przyznał się on do popełnienia zarzucanych mu czynów.

Nie dano mu, jednak, wiary w zakresie, w jakim – w postępowaniu przygotowawczym - wskazał, że D. C. poinformował go, że zastawiony w lombardzie telewizor (...) marki S. jest jego własnością, a telefon S. (...) X. nie pochodzi z kradzieży. Wersja ta, bowiem, stoi w sprzeczności z uznanymi w tym zakresie za wiarygodne zeznaniami (wyjaśnieniami, jakie składał we własnej sprawie) D. C.. – Okoliczności tej, zaś, zdaniem Sądu nie zmienia niezbyt zażyły charakter znajomości, na co powoływał się oskarżony, twierdząc, że nie wiedział, że powyższe przedmioty pochodziły z kradzieży.

Wyjaśnieniami oskarżonego posłużono się, natomiast w zakresie, w jakim wskazał, że za przedmiotowy telewizor w lombardzie zapłacił 175 zł, a następnie otrzymał za niego 200 zł. – Tak też potraktowano fragment wskazujący na to, że oskarżony za zastawiony telefon w lombardzie otrzymał 300 zł, co zgodne jest z treścią umowy pożyczki z przechowaniem (k. 34).

W toku postępowania, Sąd wykorzystał również szczerze i obiektywne zeznania pokrzywdzonych: C. S. (1)(k. 26, 29, 115) oraz E. B. (1)(k. 36 – 38) - w zakresie, w jakim pośród zabranych w wyniku kradzieży z włamaniem przedmiotów, wskazali i opisali przedmioty, które oskarżony zbywał i pomagał do zbycia. Spośród dwóch wartości telewizora (...)podawanych przez C. C. (1), jednak (k. 26, 29, 115), za wiarygodną uznano podawaną przez niego pierwotnie, uznając ją za spontaniczną. Na uwagę zasługuje fakt, iż pokrzywdzony nie podał okoliczności decydujących o zmianie tej wartości.

W toku rekonstrukcji stanu faktycznego w sprawie wykorzystano również jednoznaczne zeznania K. D. (1) (k. 11 - 12, 115), który opisał okoliczności nabycia telewizora marki S. od J. K., który uprzednio wykupił go z lombardu. W szczególności świadek wskazał, iż oskarżony twierdził, że przedmiotowy telewizor pochodzi z legalnego źródła, co jednak nie ma znaczenia, zdaniem Sądu dla rzeczywistego przekonania oskarżonego o jego pochodzeniu.

Relacje powyższe są zgodne ze szczerymi i obiektywnymi zeznaniami P. W. (2) (k. 13, 115), który potwierdził, że oskarżony informował K. D. o legalności pochodzenia przedmiotowego odbiornika.

W toku postępowania Sąd wykorzystał również umowę pożyczki z przechowaniem (k. 34), wskazującą na kwotę pożyczki pod zastaw telefonu S. (...), jak też protokołem zatrzymania rzeczy w postaci telewizora marki S. (k. 7 – 8), którego dokonano w miejscu zamieszkania K. D. (1).

Nie wykorzystano, natomiast, sporządzonego przez uprawnione podmioty protokołu przeszukania przyczepy kempingowej, będącej miejscem zamieszkania J. K. (k. 3 – 4), która to czynność nie przyczyniła się do dokonania ustaleń stanu faktycznego w sprawie.

Posłużono się, natomiast, sporządzoną przez uprawnione podmioty kartą karną J. K., wskazującą na jego uprzednią niekaralność.

Mając powyższe na względzie Sąd uznał oskarżonego J. K. za winnego tego, że w sierpniu 2012 roku we W., pomógł w zbyciu telewizora marki S. (...) całe o wartości 1.500 złotych, pochodzącego z przestępstwa kradzieży z włamaniem do mieszkania przy ul. (...) we W. na szkodę C. S. (1), w ten sposób, iż znalazł kupca na przedmiotowy telewizor, odebrał go z lombardu gdzie był wystawiony za kwotę 175 złotych oraz sprzedał go za kwotę 200 złotych, jak również tego, że w dniu 2 września 2012 roku we W., pomógł w zbyciu telefonu komórkowego marki S. (...) o wartości 1.000 złotych, pochodzącego z przestępstwa kradzieży z włamaniem do domu przy ul. (...) we W. na szkodę E. B. (1), w ten sposób, iż zbył go do lombardu A. mieszczącego się przy ul. (...) we W. za kwotę 300 złotych. Sąd przyjął również, że oskarżony czynów tych dopuścił się działając w warunkach ciągu przestępstw.

Nie ulega, bowiem, wątpliwości Sadu, że oskarżony, który – zgodnie z zapewnieniem D C., złożonym w postępowaniu przygotowawczym – wiedział, że telewizor marki S. oraz telefon S. (...) X. pochodzą z kradzieży. Wiedząc to, w sierpniu 2012r., znalazł nabywcę przedmiotowego telewizora, wykupił go z lombardu za kwotę 175 zł, a następnie odsprzedał K. D. (1) za kwotę 200 zł, na którą to okoliczność zeznawał nie tylko K. D., ale też sam oskarżony w wyjaśnieniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym, w zakresie, w jakim zostały one uznane za wiarygodne.

2 września 2012r., natomiast – zgodnie z treścią umowy pożyczki z przechowaniem - przedmiotowy aparat telefoniczny zbył w lombardzie o nazwie A. przy ul. (...) we W., na co sam wskazywał, przyznając się do zarzucanego mu czynu w postępowaniu przygotowawczym.

Co więcej, zauważono, że oba czyny popełnione zostały w podobny sposób, w krótkich, bo około miesięcznym odstępie czasu – zanim zapadł wyrok co do któregośkolwiek z nich, a zatem, w warunkach ciągu przestępstw.

Nie ulega, zatem, wątpliwości, że J. K. dopuścił się czynu z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k.

Mając to na względzie, J. K. wymierzono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Uznano, bowiem, iż sankcja ta będzie współmierna do jego winy i społecznej szkodliwości popełnionego przez niego przestępstwa. Ta ostatnia, tymczasem, wyraża się w rodzaju i charakterze naruszonego dobra, którym w niniejszym przypadku jest mienie. Oceniając społeczną szkodliwość zarzucanych oskarżonemu czynów zwrócić należy także uwagę na okoliczności i sposób jego popełnienia, w szczególności zaś wartość mienia.

Rozważono też uprzednią niekaralność oskarżonego.

Nadto, wymierzając orzeczoną karę, Sąd wziął też pod uwagę jej cele indywidualnoprewencyjne, wyrażające się w tym, by kara „odstraszała”, a w związku z tym, by oskarżony nie powrócił do przestępstwa. Wziął też pod uwagę cele ogólnoprewencyjne, wyrażające się w uświadomieniu osobom ze środowiska J. K. braku społecznego przyzwolenia na prezentowane przez niego modele zachowań.

Mając, zaś, na względzie fakt, iż oskarżony nie był wcześniej karany, a obecnie kontynuuje leczenie odwykowe, zauważono, zachodzącą wobec niego pozytywna prognoza kryminologiczna, w związku z czym – uwzględniając wiek oskarżonego, wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby.

W tym też okresie oskarżonego oddano pod dozór kuratora, który będzie monitorował jego zachowanie, jak też motywował do podejmowania działań mających na celu zwiększenie resocjalizacyjnego oddziaływania kary.

W związku, zaś, z faktem, że J. K. był w sprawie zatrzymany, okres ten zaliczono na poczet wymierzonej mu kary pozbawienia wolności.

W toku postępowania uwzględniono także fakt, iż oskarżony, który przebywa w ośrodku (...), nie byłby w stanie pokryć kosztów sądowych niniejszego postępowania. W związku z tym, Sąd zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych, w tym – od opłaty.

Mając, zaś, na uwadze, iż w toku postępowania w sprawie oskarżony korzystał z pomocy obrońcy z urzędu, który wykonywał obowiązki podczas trzech terminów, Sąd, na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze (Dz.U. 2002 Nr 123, poz. 1058) oraz przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. 2002, Nr 163, poz. 1348), zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adv. T. R. kwotę 723,24 złotych z VAT tytułem nieopłaconej obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu.